

Чорапите: две книги и едно стихотворение

Новини | Култура | на 07.06.2021 17:00 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

Панаирът на книгата приключи! Ваканция е, имаш цялото време на света да четеш каквото ти душа иска.

Мистерията с изгубените близнаци на самотните чорапи в пералнята вълнува семействата от години.

Представяме ти три възможни отговора на тази загадка.

Отговор 1: Чорапите са изядени от малки същества, наречени чифтоядци. Повечето имат разни възвишени имена като "Туламор-старши", "Рамзес" и така нататък.

Не и главният герой на книгата. Той се казва Хихльо - познай защо. Той живее с дядо си у г-н Лаврентий, който свири на тромпет и винаги ходи с два различни чорапа - хм... каква ли е причината? Родителите на Хихльо са заминали за Африка да помагат на тамошните чифтоядци, които гладуват, защото в Африка е горещо и хората ходят без чорапи! Чифтоядците имат желязно правило - винаги да хапват само единия чорап от чифта! Но...някой иска да промени това.

Смешна, приключенска история, написана от Павел Шрут и нарисувана от Галина Микинова. Преведена е от чешки от Красимир Проданов, издадена от "Изида".

Пазете се от ужасната чифтоядска банда на Дидерон Камата!

Отговор 2: Липсващите чорапи са живи и здрави! Те са избягали през специална дупка под пералнята и са започнали нов живот. И той е много вълнуващ!

Един черен дамски чорап е станал супермодел и се снима на корицата на "Vog". Друг спасява мишлета-сирачета и става техният татко, а после и дядо. Един суперенергичен чорап става политик. Боцкащ чорап спасява коте. Друг уплътнява гнездото на врана. Пети печели конкурс за най-красива роза...

Какви чорапени съдби само!

Книгата е написана от Юстина Беднарек, нарисувана от Даниел дьо Латур, преведена от полски от Милена Милева, издадена от "Ракета". Щяхме да забравим заглавието! Ето го:

"Невероятните приключения на десет чорапа (четири десни и шест леви)". Смешно, а?

Особено ни хареса другата дума за чорап, която намерихме в книгата. Прегърникраче!

Отговор 3 се отнася не до липсващите чорапи, а до съдбата на чорапите въобще. Тя е описана в рими от Мария Донева в новата ѝ книга с чудни стихотворения за деца. Ето, слушай:

Всички чорапи са тихи и скромни.
Кой за тях мисли и кой ли ги помни?
И въпреки че са необходими,
рядко ще срещнеш чорапи любими.
А пък когато останат самички,
те си припомнят и мислят за всички
дълги разходки във разни обувки,
чехли, терлици, пантофки със джувки,
колко са тичали, колко са скитали,
стълби изкачвали, камъни ритали,
топлили малките детски крачета,
бродили през планини и морета,
голове вкарвали, танци танкували,
и се обували, и се събували...
А пък когато си скъсат пeticиките
или съвсем се протрият, горкичките,
зейнат ли дупчици за проветрение,
даже без сбогом и без съжаление
хващат ги и ги изхвърлят във коша,
става съдбата им тежка и лоша,
и изоставени вече от хората,
те се предават съвсем на умората.
Трудили са се напразно, залудо.
Те се отчайват. Но в този миг... Чудо!
Както окаяни страдат, тъгуват,
глас от небето чорапите чуват:

– Вярно ли служихте?

– Вярно!

Тогава

грабва ги вихър, звезди заваляват

и по небето политат, нечути,

ангели, в стари чорапи обути.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
</book/1421-chorapite-dve-knigi-i-edno-stihotvorenie>

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

